Lietas Nr. 133047312
Lietas arhīva Nr. 104AA-0097-14/12

SPRIEDUMS

Rīgā, 2014.gada 4.aprīlī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnesis B.Geimans,

tiesneses I.Jansone, L.Kuzmane,

izskatot rakstveida procesā apelācijas kārtībā administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. B/, personas kods /personas kods/, iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2013.gada 23.septembra spriedumu,

konstatēja:

2012.gada 11.augustā Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes (turpmāk-VP GKPP PP) Satiksmes uzraudzības biroja jaunākais inspektors Valsts amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.FR00208411, kurā norādīts, ka 2012.gada 28.jūlijā plkst.19:34 transportlīdzeklis FORD GALAXY, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ brauca Lielvārdes novadā, apdzīvotā vietā „Dzelmes", autoceļa Rīga-Daugavpils-Krāslava-Baltkrievijas robeža (Paternieki) (A6) 66.kilometrā ar ātrumu 82 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 50 km/h. Ātrums fiksēts ar ātruma mērīšanas iekārtu PoliScan Speed M1HP (sērijas Nr.PS-651303), kuras maksimālā kļūda ekspluatācijas režīmā ir +3 km/h (ja ātrums mazāks par 100 km/h). Faktiskais braukšanas ātrums, ņemot vērā iekārtas kļūdu 79 km/h.

2004.gada 29.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk-CSN) 114.punkts nosaka, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās 20 km/h. Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk-LAPK) 149.^{8}panta sestajā daļā. Par minēto pārkāpumu transportlīdzekļa vadītājam uzlikts naudas sods *euro* 42,69(Ls 30) apmērā (l.l.28.-29.).

Ar VP GKPP PP priekšnieka vietnieka /pers. D/ 2012.gada 15.oktobra lēmumu Nr.4397 VP GKPP PP Satiksmes uzraudzības biroja jaunākā inspektora Valsts amatpersona 2012.gada 11.augusta lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.FR00208411 atstāts negrozīts, /pers. B/ sūdzība noraidīta (l.l.14.-20.).

Ar Rīgas rajona tiesas **2013.gada 23.septembra spriedumu** (turpmāk-Spriedums) atstāts negrozīts VP GKPP PP 2012.gada 15.oktobra lēmums Nr.4397 (l.l.37.-47.).

Par minēto spriedumu **/pers. B/** (turpmāk-sūdzības iesniedzējs) iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz pilnībā atcelt Rīgas rajona tiesas 2013.gada 23.septembra spriedumu, pilnībā atcelt VP GKPP PP 2012.gada 15.oktobra lēmumu Nr.4397, atcelt VP GKPP PP 2012.gada 11.augusta administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.FR00208411, izbeidzot administratīvo lietvedību.

Sūdzībā norādīts, ka spriedums ir nepareizs un atceļams sekojošu iemeslu dēļ;

1. Administratīvo pārkāpumu lietas ir uzskatāmas par krimināllietām Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izpratnē. Tādēļ administratīvo pārkāpumu lietās darbojas nevainīguma prezumpcija. Tas nozīmē, ka ir jāpierāda personas vaina pārkāpuma izdarīšanā, nevis personai ir jāpierāda savs nevainīgums. Proti, nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo.

Tādēļ, izlemjot jautājumu par pārkāpēja vainu, atbilstoši nevainīguma prezumpcijai nevienu nevar atzīt par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīt, kamēr viņa vaina nav pierādīta likumā noteiktajā kārtībā, kā arī visas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu indivīdam (pārkāpējam).

2. Sūdzības iesniedzējs atsaucoties uz Sprieduma 9.punktu un LAPK 272.pantu, norāda, ka iestāde Lēmumā nav izvērtējusi apstākļus, kuri, saskaņā ar LAPK 272.pantu, ir jānoskaidro, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu. Arī tiesa tos nav vērtējusi pievienojoties iestādes Lēmumā iztrūkstošajai motivācijai.

3. Tiesas sēdē no iestādes puses netika iesniegti nekādi dokumentāli pierādījumi, kas apstiprinātu faktus, kas norādīti Sprieduma [18] punktā. LAPK 289.^{6}pants nosaka, ka tiesa tieši pārbauda pierādījumus lietā. Tiesa nav tiesīga pēc savas iniciatīvas iegūt pierādījumus un tos pārbaudīt tiesas sēdē. Šajā gadījumā tiesa ir pati interpretējusi iestādes pārstāvja teikto, kas netika nekādā veidā pierādīts.

4. Persona nevar tikt administratīvi sodīta, pamatojoties uz informāciju, kas iegūta ar prettiesiskām metodēm – nesaņemot saskaņojumu un atļauju.

Ceļu satiksmes likuma 40.pants nosaka, ka, ja uz ceļa vai tā tiešā tuvumā paredzēts veikt darbības, kas var ietekmēt ceļu satiksmes drošību (rīkot sporta pasākumus, sniegt tirdzniecības vai citus pakalpojumus, izvietot reklāmas objektus vai informācijas objektus, tirdzniecības, sabiedriskās ēdināšanas vai citu pakalpojumu objektus u.c.), šīs darbības jāsaskaņo „Latvijas Valsts ceļos", kā arī jāsaņem ceļa pārvaldītāja un zemes īpašnieka atļauja.

Tiesa, sūdzības iesniedzēja lūgumu par saskaņojumu un atļauju apliecinošu dokumentu apliecinātu kopiju izprasīšanu no pārvaldes, noraidīja. Tajā pat laikā tiesa, nepārbadot šādu dokumentu esamību, atzina „Ņemot vērā minēto, pārvaldē ir izstrādāts un apstiprināts dislokācijas vietu katalogs, visas katalogā paredzētās dislokācijas vietas ir piemērotas fotoradara izvietošanai, kas liedz iespējas izvietot fotoradaru patvaļīgi vai nepareizi".

5. Spriedumā nav vērtēta administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistīto amatpersonu kompetence.

Tiesa Sprieduma [20] punktā norādīja, ka „Tiesa attiecībā uz citiem /pers. B/ sūdzībā norādītajiem argumentiem un tiesas sēdē izteikto, kā piemēram, vai policijas darbinieki /pers. H/ un /pers. I/ ir apguvuši nepieciešamo apmācību un nokārtojuši eksāmenu, norāda, ka tiem nav būtiskas ietekmes uz lietas izskatīšanas rezultātu, līdz ar ko tos neatrunā".

Nav pieļaujama situācija, ka, pastāvot šaubām, kas saistītas ar valsts pārvaldes darbinieku profesionalitāti un objektivitāti, privātpersona tiktu saukta pie atbildības.

Izpētot Protokolu, Lēmumu un citu publiski pieejamo informāciju, sūdzības iesniedzējam ir pamatotas aizdomas, ka amatpersonas, kas iesaistītas administratīvo pārkāpumu izskatīšanā saistībā ar pārkāpumiem, kas konstatēti ar ātruma kontroles iekārtām Poliscan Speed M1HP, nav atbilstoši apmācītas, lai saprastu ātruma kontroles iekārtu Poliscan Speed M1HP darbības principus, kā iekārta veic mērījumus, kā pārbaudāma ar šīm iekārtām savākto datu ticamība un attiecināmība.

Šos apstākļus ir būtiski noskaidrot no tā viedokļa, ka personām, kuras pieņem adresātam nelabvēlīgu administratīvo aktu, saprot ātruma kontroles iekārtu Poliscan Speed M1HP darbības principus, spēj apstrādāt un pārbaudīt datus, to ticamību, kurus tiem „piegādā" privātais komersants – KS „V-TRAFFIC", kuru vienīgā interese ir peļņas gūšana. Savukārt, policijas pienākums, līdztekus sodīšanai par pārkāpumiem ceļu satiksmē, ir prevencija.

Saskaņā ar LAPK 289.^{20}panta pirmās daļas nosacījumiem, Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka ir pamats apelācijas sūdzības izskatīšanai rakstveida procesā.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi sūdzībā norādītos argumentus, Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka Rīgas rajona tiesas spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Novērtējusi gan pārsūdzēto Spriedumu, gan Lēmumu, tiesu kolēģija atzīst, ka tajos ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, iestāde un tiesa ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi konstatējušas lietas faktiskos apstākļus, novērtējušas lietā esošos un Spriedumā un Lēmumā norādītos pierādījumus un tiesību normas, līdz ar to tiesu kolēģija, saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13}panta trešo daļu, pievienojas iestādes (lēmuma lapas 3.-6.) un rajona tiesas (sprieduma lapas 6.-11.) motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

Tiesu kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība satur pēc būtības tos pašus argumentus un motīvus, kuri ir atspoguļoti un izvērtēti rajona tiesas spriedumā, un tiesu kolēģija pievienojas rajona tiesas izdarītajiem secinājumiem, līdz ar ko atkārtota sūdzības argumentu un motīvu pārvērtēšana nav nepieciešama.

Ar 2012.gada 11.augusta administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.FR00208411 /pers. B/ uzlikts LAPK 149.^{8}panta sestajā daļā paredzētais naudas sods Ls 30 apmērā, kas pārkonvertējot ir *euro* 42,69.

Saskaņā ar 26.09.2013. likumu „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā", kas stājās spēkā 01.01.2014., LAPK 149.^{8}panta sestās daļa sankcija paredz transportlīdzekļa vadītājam sodu *euro* 40,00 apmērā.

LAPK 8.panta otrajā daļā noteikts, ka„aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecās arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas".

Līdz ar to tiesu kolēģija atzīst, ka /pers. B/ administratīvais sods ir samazināms līdz *euro* 40,00.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto un pamatojoties uz LAPK 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{21}, 289.^{22}pantu Krimināllietu tiesu kolēģija

nosprieda

Rīgas rajona tiesas 2013.gada 23.septembra spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. B/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Grozīt 2012.gada 11.augusta administratīvā pārkāpuma protokolā-lēmumā Nr.FR00208411 /pers. B/ noteikto administratīvā soda apmēru no *euro* 42,69 (četrdesmit divi eiro 69 centi) uz *euro* 40,00 (četrdesmit eiro).

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnesis	B.Geimans
Tiesnese	I.Jansone
Tiesnese	L.Kuzmane